la humanitat

Director: Lluís Companys

Redacció i Administració: Pelai, 56, 2.on

Telèfons 16407 i 16408

Impremta: Carrer de Bot, 21

Any I — Barcelona, 15 de desembre de 1931 — Núm. 32

Dues edicions diàries

PRIETO

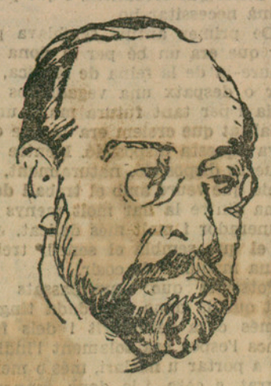

DE LOS RIOS

LERROUX

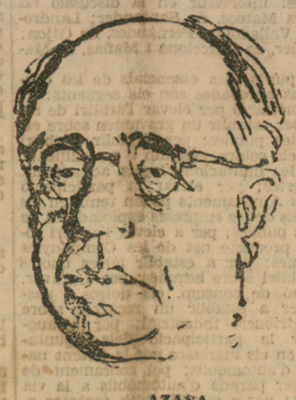

AZAÑA

CARNER

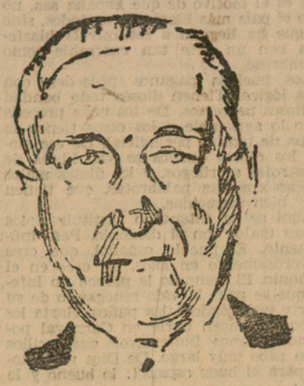

LARGO CABALLERO

DOMINGO

Heus ací els que integren el ministeri presidit pel senyor Azaña que ahir es donà, com a segur, i que no ha estat ratificat per dificultats sorgides

M. BARRIOS

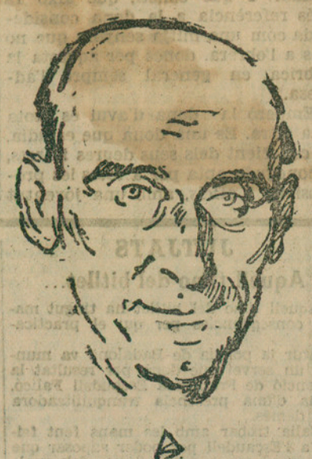

C. QUIROGA

ALBORNOZ

GIRAL

Shiva Rao, radical nacionalista hindú, és a Barcelona

El mateix ell que Gandhi estan decebuts de les reunions de la Taula Rodona. La independència completa de l'India és pròxima. Anglaterra no ha complert les seves promeses i es tornarà aviat a la resistència passiva i al boicot als productes anglesos

SHIVA RAO

és un home jove, d'uns 35 anys aproximadament. Mestre d'escola al seu país (Madràs), dedicat a la política des de molt jove. Forma part des de l'any 1917 del partit de l'Home Rule, partit separatista integral existent en aquella época a la India. Cap a l'any 1919 es formaren les Trade-Unions, de les que fou una de les més relievants personalitats.

Assisti com a delegat de les Trade-Unions a la Conferència de Gènova, que tingué lloc els anys 1929 i 1930, on assolí una gran popularitat per les seves formidables dots oratòries i pel seu separatisme integral.

Procedent de Londres, on ha pres part com a delegat del partit nacionalista hindú a les conferències de la Taula Rodona junt amb Gandhi, ha arribat aquest migdia a Barcelona. L'acompanya únicament la seva muller. Tots dos no parlen cap més idioma que l'anglès. Això, junt amb una excessiva reserva que continuament ha sostingut Rao durant la nostra conversa, ha dificultat quelcom la nostra tasca informativa. Malgrat les dificultats esmentades, hem aconseguit que Shiva Rao ens fes algunes manifestacions importantíssimes.

LES REUNIONS DE LA TAULA RODONA

—ha dit—, el mateix a Gandhi que a mi, ens han decebut completament. S'acordà per majoria de vots que es formarien a la India uns comitès mixtes, formats per enviats del Govern anglès i patriotes hindús per tal d'arribar a un acord.

Aquest propòsit de la Taula Rodona no és fàcil que tigui èxit sense la decidida col·laboració de Gandhi, el qual crec que no ho farà.

Actualment, a causa de l'estat de fet creat a la India pel Govern anglès, que ha declarat pràcticament la llei marcial en algunes regions, podria ésser que tornéssim a la resistència passiva i al boicot dels productes anglesos.

GANDHI NO HA ESTAT SEMPRE SEPARATISTA

Durant la guerra anglo-boer i la darrera gran guerra, Gandhi col·laborà amb el Govern anglès i fins feu que la India facilités a Anglaterra cent cinquanta milions de lliures esterlines i prop d'un milió d'homes.

Això ho feu Gandhi per les promeses d'Anglaterra referent a atorgar a la India una amplia autonomia; però, en vista de què les al·ludides promeses no foren realitzades, ingressà en el Partit Nacionalista Hindú, del qual ja en formava part, i començà la seva campanya separatista que l'ha col·locat en el meu país en un lloc dels més preeminents.

SHIVA RAO

El seu viatge a Itàlia no té cap importància, i si tal vegada s'ha entrevistat amb Mussolini, la seva conversa no té cap més importància que la que li podria donar una visita de cortesia, puix que Gandhi viatja en un vaixell italià per a retornar a la India.

VOLEM UNA AMPLIA AUTONOMIA

—ens segueix dient Shiva Rao—. Volem un control complet portat a cap per nosaltres mateixos. Solament d'aquesta forma seguiríem formant part de l'Imperi Britànic, puix que de no ésser així faríem una intensa campanya pel separatisme integral de la India.

I l'aconseguirem, perquè no li serà mai possible a Anglaterra mobilitzar el nombrós contingent d'homes que li serien necessaris per a dominar completament el nostre país. Més si es té en compte la difícil situació que travessa suara aquella nació.

LA SITUACIÓ ACTUAL D'EUROPA

més aviat ens ha favoreix als hindús que no pas ens perjudica, car el moviment nacionalista portat a cap per Hitler, si bé a la India no hi pot tenir cap relació directa, crea a Europa un estat de coses que dificulta notablement els anglesos per a portar a cap una aferrissada lluita contra nosaltres.

ELS PROPÒSITS DE GANDHI I SHIVA RAO

segons ens ha dit aquest darrer, no són altres, en arribar al seu país, que el de formar ràpidament un partit socialista pur i les Trade-Unions encaminades a aconseguir l'àmplia autonomia de la India i en el cas de no ésser possible lluitar per la independència.

Una vegada aconseguir la independència completa, el govern que acceptaria la India seria la República, a la que se li donaria una forma completament federal.

ELS COMUNISTES INDIS SON SEPARATISTES

Encara que pocs, els comunistes existents avui dia a la India, puix que solament n'hi ha alguns nuclis a Bombay, són separatistes, i si no tenen una gran simpatia per Gandhi, no és per altra causa que perquè l'acusen d'ésser massa condescendent amb Anglaterra i poc separatista.

No es atreveixen, però, a atacar directament el Mahatma Gandhi perquè es tracta d'una personalitat tan íntegra i estimada a la India, que per més que fessin no aconseguirien fer-li perdre absolutament gens del seu grandiós prestigi.

SHIVA RAO ADMIRA MACIÀ

En es digué també Shiva Rao que era un admirador de Macià, el qual coneix poc per causa, segons ens comunicà, de què a la India no són rebudes altres notícies que les de les agències angleses controlades per aquell Govern.

No ens volgué parlar del problema català, excusant-se en què estava poc documentat i no volia fer afirmacions gratuïtes.

SHIWA RAO A BARCELONA

El viatge de Shiva Rao a Barcelona obeeix a una invitació de la Institució Montessori, de la qual la seva muller és una gran admiradora i la introductora a la India.

Donarà una conferència que tindrà lloc demà, a les set del vespre, en el local de l'Ateneu Barcelonès, el tema de la qual serà "El moviment per a la llibertat de la India". No cal dir l'èxit de públic que assolirà per la importància del tema i del conferenciant.

La seva muller dissertarà també, invitada pel Club Femení i d'Esports, al local de la Llibreria Catalònia, dedicada especialment a les senyores i als pedagogs, el tema de la qual serà "La qüestió social de l'infant".

Durant la seva estada a la nostra ciutat serà hoste de la Generalitat de Catalunya i s'estatjarà, naturalment, a la Residència d'Estudiants.

La seva arribada ha tingut lloc a tres quarts d'una a l'estació de França i hem vist a l'esmentada estació a Eladi Homs, secretari de l'Associació Internacional Montessori, Branca Catalana; Gibert, en representació de la Generalitat; Marià Manent, de l'Ateneu Barcelonès; Elena Montessori i una representació del Club Femení i d'Esports.

El senyor Gibert, en nom de la Generalitat i les representants del Club Femení i d'Esports, han lliurat a la senyora de Shiva Rao formosos ramells de flors.

CONTINUA LA CRISI

El President de la República ha ratificat la confiança al senyor Azaña, seguint aquest les seves gestions per a la formació de nou Govern

ES FORMARÀ UN MINISTERI A BASE DELS SOCIALISTES, RADICAL-SOCIALISTES, ESQUERRA CATALANA I FEDERALS?

Madrid, 15 (Conferència telefònica, 6 tarda).—En aquest moment està reunida en una de les sessions del Congrés la minoria d'Esquerra Republicana de Catalunya, amb assistència dels senyors Marcel·lí Domingo i Jaume Carner, la qual presideix el senyor Macià.

Els acords de l'esmentada reunió són esperats amb gran expectació.

* * *

El senyor Azaña, a qui ha ratificat la confiança el senyor Alcalà Zamora, sembla té l'intent, davant l'oposició dels radicals d'entrar a formar part del Govern donat ahir com a segur, de formar nou Ministeri a base de les minories socialista, radical-socialista, Esquerra Republicana de Catalunya i federals. Manca, però, saber si les altres minories, excepte, naturalment, dels radicals, li prestaran recolzament. Cas de què li sigui negat, el senyor Azaña potser intentarà formar Govern a base dels socialistes i d'Acció Republicana. Si aquest intent tampoc reeixís, és pot donar com a segur que el senyor Azaña no seguirà les gestions per a formar Govern.

* * *

La situació, doncs, segueix confusa i no es pot preveure en aquests moments el caire que poden prendre els aconteciments.

* * *

El President de la República ha ratificat la confiança al senyor Azaña

Madrid, 15.—El President de la República ha arribat a la seva residència oficial a les deu del matí.

Ha despatxat tot el matí amb el seu secretari i amb elements oficials afectes a la seva casa.

A la una i quaranta minuts el senyor Alcalà Zamora després d'haver rebut al senyor Azaña anà al seu domicili.

A la una i deu minuts arribà al Palau el senyor Azaña.

—Què hi ha, senyor President?

—Hi ha això, contestà, aquesta visita.—Li sembla poc?

—Ve a resignar els poders?

—No.

—El senyor Azaña estigué conferenciant amb el president de la República fins a la una i vint minuts.

En sortir digué:

He vingut a donar compte al president de que veient l'actitud del partit radical m'he cregut en el deure de deixar-lo en llibertat per resoldre, i el president de la república ha tingut a bé ratificar-me la seva confiança i encarregar-me de nou la formació del govern.

Tot seguit el senyor Azaña sortí de palau per a començar les gestions.

El senyor Martínez Barrios s'estranya de que els socialistes s'astorin

Madrid, 15.—A les deu del matí començaren a arribar al Congrés els diputats radicals que comentaven les últimes incidències de la crisi i lloaven unànimement l'actitud presa pel senyor Lerroux.

Als pocs moments arribà el senyor Martínez Barrios i els periodistes li preguntaren si tenia alguna impressió.

—Jo no—digué.

—Un periòdic diu que els socialistes estàn astorats per l'actitud que s'atribueix als radicals.

—Doncs no m'explico que pugui produir astorament a cap minoria el què una altra es reuneixi per a deliberar sobre si accepta la cooperació o no en un govern.

No passa res que pugui posar trist al senyor Lerroux

A dos quarts d'onze arribà al Congrés el senyor Lerroux.

—Té la cara de satisfacció—li digueren els informadors.

—Es natural, doncs no passa res perquè estigui trist, i se n'anà a reunir-se a una de les seccions.

La minoria socialista creu que el senyor Prieto ha de continuar

Madrid, 15. — El senyor Besteiro, que arribà a dos quarts d'onze, reuní a la comissió de govern interior. El senyor Prieto protestà de l'especie circulada que per una actitud seva s'anés a separar el servei de ferrocarrils del d'obres Públiques i que a això obeïa l'actitud dels radicals.

Tot això és una patranya, afirmà.

Jo no he parlat res en relació amb això.

Quan anit ens comunicà el senyor Azaña als ministres socialistes en va dir que m'havia assignat la cartera d'Obres Públiques.

Jo li vaig demanar que prescindís de mi, perquè volia reintegrar-me al meu periòdic, que és la meva vida i que tinc abandonat fa any i mig.

Ell insistí, però jo vaig sortir d'allí amb la renúncia a la butxaca.

A l'arribar al Congrés vaig parlar d'això amb el senyor Besteiro i amb el senyor Cabello. Es va reunir la minoria i aquesta estimà per aclamació, que jo devia continuar en el Govern i això és tot.

Interessants declaracions de Lerroux i una important nota de la minoria radical

A les dotze i quart acabà la reunió dels radicals.

Després el senyor Lerroux va encarregar a un diputat que preguntés si estava el senyor Azaña a Guerra, puix tenia el propòsit de visitar-lo immediatament.

Dirigint-se al senyor Quintana, diputat català, li pregunta pel senyor Carner.

Voldria dir-li, afirmà, que no és cert que el motiu de la nostra dissidència sigui l'entrada del senyor Carnet al Govern.

Precisament acabo de dir a la minoria, que si jo hagués tingut que designar un ministre de l'Esquerra Catalana hagués indicat al senyor Carner, però això independentment del que jo estimo sobre la capacitat de la persona. El que en aquest moment ocupi un ministre català la cartera d'Hisenda, sembla incompatible amb l'Estatut.

Però jo no sóc qui per a dir això del senyor Carner, quan m'ho callo d'altres persones de les quals ho penso.

Immediatament hom lliurà als periodistes la nota següent:

"La minoria parlamentària del partit republicà radical, convocada el dissabte pel senyor Lerroux, s'ha reunit al Congrés a les onze d'aquest matí, i el senyor Lerroux ha donat compte de la tramitació i desenvolupament de la crisi, i diversos diputats han emès llurs opinions.

Per unanimitat s'acordà no formar part del Govern la llista del qual s'ha fet pública, i, en conseqüència, la minoria parlamentària del partit republicà radical, declara:

Primer: Que establerta la República, aprovada la Constitució, i havent entrat en funcions el cap de l'Estat, considera necessària una col·laboració per a que prevalgui el sentit i orientacions de la democràcia liberal republicana, però d'acord amb la democràcia socialista, per a acabar la tasca constituent, considerant que les noves institucions han de preparar l'evolució per les etapes de la qual hom ha d'arribar a la transformació, i realitzar cada vegada més, els postulats de la justícia social.

Segon: Que per a ofrenar l'ajut que mereix la confiança del President de la República, una base àmplia de forces parlamentàries que li permetin intentar aquella política, hom es reuní i prengué l'acord dies passats, el consell de l'aliança republicana.

Tercer: Que en ús d'un dret constitucional indiscutible, el senyor Azaña ha indicat en totes les consultes al cap d'Estat per a formar Govern, i encarregat d'això, ha confeccionat un gabinet els components dels qual, sense cap mena d'excepció mereixen l'estimació i el respecte del partit republicà radical, però l'adopció del qual en el Govern projectat, no pot respondre a la realització de la tasca en el sentit i orientació política, que al nostre judici necessita actualment el país.

Quart: Que la minoria parlamentària del partit republicà radical queda sense llocs en el govern, però es considera lealment obligada a donar totes les facilitats possibles que es faci, perquè compleixi la seva missió, i no es considerarà oposició mentre durin les Corts Constituents, a excepció dels aspectes doctrinals a que ens obliguen les nostres conviccions, i limitada i deixar-ho establert per a salvar la responsabilitat.

Cinquè: Que ni individual ni col·lectivament s'han declarat els diputats radicals incompatibles amb el govern ni amb cap dels seus elements i molt menys amb el senyor Carner la personalitat del qual mereix totes les consideracions i amb el qual hagueren compartit la responsabilitat sentint-se amb això molt honorats.

Sisè: Per aclamació acorda la minoria donar un vot de gràcies als senyors Lerroux i Martínez Barrios per la seva actuació en el darrer govern, així com per les gestions fetes durant la tramitació de la crisi i donar-los un vot de confiança per a poder seguir laborant en aquests moments en benefici dels interessos d'Espanya, de la República i del partit republicà radical.

La minoria catalana es reuneix i lliura una nota

Madrid, 15. — Els diputats catalans es reuniren aquest matí a l'hotel Palace per tenir un canvi d'impressions.

Després de la una es reuniren els diputats de l'Esquerra Catalana i Unió Socialista de Catalunya facilitant el senyor Santaló la següent nota:

"La minoria ha acordat ratificar la nota del senyor Companys donada ahir i accepta col·laborar en un govern sense radicals, sempre que sigui de concentració d'esquerra."

Hi estan conformes els socialistes i radicals-socialistes

Madrid, 15. — Els socialistes i radicals socialistes adoptaren el mateix acord.

Es sospenen les sessions del Congrés fins que hi hagi Gabinet format

Madrid, 15. — Comença la sessió a les cinc menys vint de la tarda.

Hi ha bastant concurrència de diputats encara que la Cambra no està plena ni molt menys.

En el banc blau, ningú.

Les tribunes quasi buides.

Es llegeix i aprova l'acta de la sessió anterior.

El PRESIDENT dóna compte d'algunes correccions que hi ha de fer en la llista dels votants del President de la República, i sobre la Constitució.

Alguns diputats fan constar el seu vot.

El secretari llegeix una comunicació del govern, a les Corts, en la qual es dóna compte de la crisi i prega se suspenguin les sessions fins la formació del govern.

El PRESIDENT diu que després d'això no procedeix una altra cosa sinó suspendre les sessions, fins que el govern estigui constituït, i anuncia que l'ordre del dia de la vinent sessió serà el mateix que figurava en la present.

S'aixecà la sessió a les cinc i vint de la tarda.

IMPRESSIÓ POLÍTICA

El per què ahir no va quedar solucionada la crisi

Quan la crisi ja es donava per resolta i tot semblava arranjat, i s'havia ja fet pública la llista dels ministres que havien de formar el nou Govern, tot s'ha espatllat i al crisi està sense resoldre. Què havia ocorregut?

Nosaltres havem dit, des de fa dies, que potser en la tramitació de la crisi sorgirien dificultats. Fonamentàvem aquest pronòstic en les discòrdies existents entre radicals, radicals-socialistes i socialistes.

Les diferències ara han sorgit per discrepàncies en l'acoplament de carteres.

Els radicals estan disgustats, pel fet de què tenint una minoria de 90 diputats solament tenen dos ministres, mentre els radical-socialistes, amb una minoria proporcionalment d'una quarta part tenen també dos ministres. I la d'Acció Republicana, amb 29 diputats, té també desproporcionada representació al Govern.

Tot això, des de fa temps, venia motivant el disgust dels radicals, el qual, si bé no ha estat l'únic factor que ha motivat l'agreujament de la solució de la crisi, quan ja es donava per salvada, hi ha contribuït, però, en gran manera.

Altres causes han contribuït a aquest fracàs. Els socialistes volen la cartera del Treball, per a ells, però no volen acceptar la de Governació. No poguent tenir la dita cartera del Treball, es conformen amb la d'Obres Públiques, però amb la condició de què els ferrocarrils surtin de la jurisdicció de dit ministeri per a passar al de Comunicacions.

Als radicals aquesta pretensió els ha molestat, perquè fa carregar damunt d'un ministeri adjudicat a un radical, l'afer dels ferrocarrils, que ara els socialistes es volen treure del damunt, per por d'una propera vaga ferroviària. Pel mateix motiu, per por d'una impopularitat que no els convé, rebutjen també encarregar-se del ministeri de la Governació.

Així és que no és sols la desproporcionalitat de carteres el que ha motivat el descontent dels radicals, sinó també aquests altres factors que havem anotat. No volen que els ministeris que puguin portar a una impopularitat siguin lliurats còmodament pels socialistes als republicans, quedant-se aquells solament les carteres que els puguin donar lluïment polític.

Per la seva part, els radical-socialistes també han contribuït a què la crisi no hagi tingut una ràpida solució. El senyor Albornoz, que és un ministre que en els centres polítics és considerat com a fracassat, no vol deixar la cartera de cap manera. I aquesta imposició dels radicals-socialistes perjudica també als radicals, privant-los d'obtenir una altra cartera.

Tampoc hom considera lògic ni justificable que Marcel·lí Domingo surti del ministeri d'Instrucció Pública, per a passar a encarregar-se del d'Economia. Es un canvi absurd, que ningú s'explica. Com també la probable anada d'Albornoz a Justícia, pel temperament exaltat de dit senyor, ha despertat recels molt justificats.

Aquestes són les causes que han motivat el fracàs de les gestions per a solucionar la crisi. A l'hora que rebem — per telèfon — aquestes impressions de Madrid, està reunida la minoria radical, i els seus acords són esperats amb interès.

Nosaltres, no obstant, creiem que la crisi tindrà la solució en primer lloc apuntada. El senyor Azaña formarà Govern, si bé no pot dir-se com ni quan.

Robatori de ràdium

En una clínica particular és robada una quantitat de ràdium per valor de 200,000 pessetes

La Direcció de la Clínica Médico-Quirúrgica del carrer de Plató, de Sant Gervasi, ha denunciat a la policia la desaparició d'una quantitat de ràdium per valor de dues centes mil pessetes.

La desaparició fou notada ahir, a les set del vespre, en anar a fer una operació a un malalt.

El ràdium que habitualment era guardat en un armari de la sala d'operacions, no havia estat usat des del dissabte al matí, que va estar aplicat a un pacient.

Segons referencies particulars, dissabte al matí el practicant encarregat de guardar el ràdium va manar a un company el posés a l'armari, una vegada fou aplicat. El company diu que el deixà damunt d'una taula i ja no es preocupà més d'ell.

El ràdium es guardat amb un bloc de sulfur de plom.

La impressió és que la substracció ha estat feta per persona coneixedora de la clínica i del valor del ràdium.

La policia treballa activament per al descobriment de l'autor o autors del robatori, però a hores d'ara no s'ha practicat encara cap detenció.

memoriaesquerra.cat — La Humanitat [Barcelona, 1931-1939], 15/12/1931, pàgina 1